

Małgorzata Kamińska, Grażyna Dmochowska, Teresa Węgrzynowicz

Wieliszew, gm. Skrzyszew, woj.
warszawskie

Informator Archeologiczny : badania 21, 105

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WARSZKONO, gm. Sławno
woj. śląskie
Stanowisko 26

patrz
okres wpływów rzymskich

WIELISZEW, gm. Skrzyszew
woj. warszawskie

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Małgorzata Kamińska, przy udziale mgr Grażyny Dmochowskiej. Opieka merytoryczna: doc. dr hab. Teresa Węgrzynowicz. Finansował: WKŻ m.st. Warszawy. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury grobów kłozowych.

Kontynuowano badania ratownicze na polu Państwowego Kombinatoru Gospodarstw Ogrodniczych.

Celem wykopalisk było zbadanie ewentualnej niezniszczonej części stanowiska i ustalenie jego rzeczywistej wartości naukowo-poznawczej.

Łącznie przekopano 550 m². W strefie północnej nadal rejestrowano ślady współczesnych wkopów, stanowiących kontynuacją identycznych obiektów odkrywanych w ubiegłym roku. Nie notowano ich w najbardziej na wschód wysuniętym pasie, pozbawionym jednak również obiektów archeologicznych. Być może więc osiągnięty w tym roku wschodni zasięg grobów stanowi w tym rejonie granicę cmentarzyska.

Odkoniono 18 obiektów: 16 grobów kultury grobów kłozowych, jedną niewielką jamkę pozbawioną materiału zabytkowego oraz jedno małe skupisko przepalonych kości pochodzących zapewne z pobliskiego zniszczonego grobu.

Oprócz czterech, w znacznym stopniu zdewastowanych obiektów zlokalizowanych w obrębie współczesnych wkopów, pozostałe były zachowane w dobrym stanie. Zalegały one na głębokości ok. 0,40-0,85 m. Nacynia były posadwione bezpośrednio w warstwie tężego piasku, na pokładzie gliny. Poza dwoma przypadkami ślady jam grobowych nie zachowały się. Obiekty głównie kłozowe były zlokalizowane w zespołach po dwa lub w jednym wypadku trzy groby, zapewne równocześnie złożone do ziemi. W dwóch przypadkach były to pochówki osobnika dorosłego (osobników dorosłych) i dziecka.

Groby zawierały popielnice nakryte odwróconą do góry dnem misą oraz ewentualnie kłozem. W jednym wypadku popielnica stała na misie.

Wśród najczęściej występujących popielnic zdehalonych karbowaną listwą oddzielającą gładką szyjkę od chropowatego brzuśca, niejednokrotnie rejestrowano popielnice wyróżniające się starannością wykonania, dekorowane motywami rytymi. Do tych ostatnich należą dzbany pełniące funkcję popielnicy w dwu grobach dziecińczych. Na uwagę zasługuje też kilka egzemplarzy mis zdobionych podobną do zarejestrowanej na powierzchni popielnic ornamentyką rytą. Jedna z nich była wyposażona w trzy występy przy wylewie.

W obiekcie 17 odkryto jedną jak dotąd przystawkę - miniaturowy, zdobiony dzbanuszek.

Groby jamowe miały formę niewielkiego skupiska przepalonych kości wspanych bezpośrednio do piasku.

W większości obiektów stwierdzono występowanie na kościach śladów psuty brązowej czy też przylgniętych do nich kropeł stopionego brązu, a ponadto stosunkowo licznych amorficznych grudek brązu, małych, przepalonych drucików i blaszek brązowych, stopionych paciorków szklanych. W grobie 24 odkryto szereg kropeł brązu w formie regularnych kuleczek przylgniętych do kości czaszki - pozostałość diademu?/.

W rejonie pozbawionym obiektów kultury grobów kłozowych znaleziono w warstwie piasku dwupiętrowy wiór krzemlenny.

Badania będą kontynuowane.